

Jeg har et Par Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister. Den højtærede Justitsminister har i Landstinget to Gange peget paa, at nu er Pantelaanernes Ret til at tage en Maaned Rente, selv om Laanen tilbagebetales inden en Maaned Forløb, ophørt. Hidtil har det været saaledes, at hvis man laante 10 Kr. til 5 pCt. maanedlig og tilbagebetalte dem efter 5 Dages Forløb, betalte man altsaa alligevel for en hel Maaned, altsaa 50 Øre. Men efter den højtærede Ministers Udtalelse skal Bestemmelsen i § 15 om 5 pCt. maanedlig forstaas saaledes, at den tilladte Rente er $2\frac{1}{2}$ pCt. for 14—15 Dage og vel sagtens $1\frac{1}{4}$ pCt. for 7—8 Dage. Dette har Ministeren sagt i Landstinget, men jeg har den Opfattelse, at det er nødvendigt, at Ministeren i de Regulatorer, der skal udfærdiges, gør Politimyndighederne opmærksom paa, hvorledes Bestemmelsen skal forstaas. Man kan ikke gaa ud fra, at Politimyndighederne er bekendte med, hvad Justitsministeren har sagt i Landstinget. Og som det staar her i § 15, er det min Opfattelse, at det ikke klart ses, at det er forbudt Pantelaanerne at tage 50 Øre i Rente for at laane 10 Kr. i 5 Dage. Jeg vil bede den højtærede Minister have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Punkt; thi det er dog ingen Nytte til at have Retssager om Forhold, der burde kunne klares foruden, naar Loven blot var affattet tilstrækkelig forstaaeligt. Hvis den højtærede Justitsminister i sit Cirkulære gav Politimestrene fornøden Oplysning, tænker jeg; at man kan blive fri for Pantelaanernes Forsøg paa at fortsætte den Trafik, de hidtil har anvendt. Jeg beder den højtærede Justitsminister undskyldte, at jeg gør denne Henstilling til ham; det er kun for at forebygge Misforstaaelser.

Dernæst vil jeg gerne spørge, hvorledes den højtærede Justitsminister forstaar § 13. Der staar der: „Handel med Lotterisedler maa kun drives af Personer, der i Henhold til § 1 har erhvervet Bevilling til Handel med brugte Genstande.“ Saa staar der ikke mere. Vil det sige, at man ikke kan faa Bevilling alene til Handel med Lotterisedler? Jeg kunde tænke mig, at disse Lotterisedler, som vi kalder dem, vilde prøve paa at omgaa § 13 og alene handle med Lotterisedler under den Form, at de havde faaet Bevilling til Handel med brugte Genstande, og Lotterisedler er brugte Genstande. Jeg synes, at dette Punkt trænger til Oplysning; og jeg beder den højtærede Justitsminister besvare Spørgsmaalet.

I øvrigt skal jeg anbefale dette — jeg siger ligesom det ærede Medlem Hr. Kirk —

fortrinlige Lovforslag til Tingets Vedtagelse. Mit Parti insisterer ikke paa Udvalgs Nedsættelse, men er villigt til at tage Lovforslaget, som det er. Ikke saaledes at forstaa, at vi mener, at det er fuldkomment. Vi har naturligvis vore Anker og vore Ønsker. Det forekommer mig navnlig, at den højtærede Justitsminister ikke burde have været saa afvisende overfor den Tanke, der kom frem fra Udvalgets Side i Landstinget, om at prøve paa at lade Stat og Kommune løse den Opgave, der her er Tale om. Det viser sig nemlig, at denne Tanke har gode Venner indenfor alle Partier. Den havde en meget energisk Forkæmper i Venstres Ordførerske i Landstinget; og den konservative Ordfører var aldeles ikke uforstaaende overfor den, men mente blot ikke, at Tanken var gennemførlig i Øjeblikket. Her i Folketinget har vi i Dag hørt Røster ogsaa udenfor Socialdemokratiets Kreds for at lade det offentlige prøve paa at løse Opgaven. Hvis ikke filantropiske Foreninger kan løse den, er der ikke andet at gøre; saa maa det være Staten og Kommunen, der gør det.

Imidlertid kan der nu ikke gøres mere ved Sagen i Øjeblikket. Vi optager ikke det i Landstinget stillede Ændringsforslag. Men da der antydningvis, navnlig i det andet Ting, og til en vis Grad her i Dag, er peget paa, at det ikke er sikkert, det varer saa mange Aar, før vi igen kommer til at beskæftige os med Sagen, vil jeg gerne bede den højtærede Justitsminister; naar han faar Tid til at puste oven paa den Sag, han har været saa heldig at faa gennemført her; at overveje dette Spørgsmaal. Hvis det saa om nogen Tid viser sig, at med dette Lovforslags Vedtagelse er Sagen ikke ordnet paa den for Samfundets fattigste bedste Maade, saa kan det maaske haabes, at den højtærede Minister til den Tid kunde have overvundet sig selv saa meget; at han kunde dele den Opfattelse, der nu saa stærkt er kommet til Orde indenfor alle Partier, om Nødvendigheden af at have en saadan Ordning, at de fattige, de, for hvem al Kredit er standset, og som for at faa Brødet til Aften skal hen og laane paa den sidste Pjalt, kunde komme til at laane et Beløb uden Renter, saaledes som man kan i andre Stater, f. Eks. i Frankrig. Blot disse Ord til Overvejelse for den højtærede Justitsminister; og dermed anbefaler jeg Forslaget til Vedtagelse her i Tinget.

Pürschel: Ogsaa jeg vil begynde med at takke den højtærede Justitsminister, fordi han har fremsat dette Lovforslag. Jeg har saa meget mere Grund til at takke,